

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพ่อหรือแม่ ที่มีบุตรเป็นวัยรุ่นปัญญาอ่อนในระดับน้อยหรือประเภทเรียนได้ จำนวน 100 ราย ซึ่งทำการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร คือ โรงเรียนราชานุกูล และโรงเรียนปัญญาฉกร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลกระทบด้านสุขภาพจิต คือ แบบสำรวจ C.M.I. และแบบสอบถามผลกระทบด้านสังคม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยได้นำเสนอด้วยตารางสถิติ ดังรายละเอียดดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพ่อแม่

ข้อมูลส่วนบุคคลของพ่อแม่ ได้แก่ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ การศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ลักษณะของครอบครัว จำนวนบุตรปัญญาอ่อน

ตารางที่ 1 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความสัมพันธ์กับเด็ก และสถานศึกษา

ความสัมพันธ์กับเด็ก	ร.ร ราชานุกูล (ราย)	ร.ร ปัญญาจักร (ราย)	รวม (ราย)
พ่อ	17	21	38
แม่	23	39	62
รวม	40	60	100

ตารางที่ 1 แสดงว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นพ่อ 38 ราย มีบุตรศึกษา อยู่ในโรงเรียนราชานุกูล 17 ราย โรงเรียนปัญญาจักร 21 ราย กลุ่มตัวอย่าง เป็นแม่ 62 ราย มีบุตรศึกษาอยู่ในโรงเรียนราชานุกูล 23 ราย โรงเรียน ปัญญาจักร 39 ราย รวมทั้งสิ้น 100 ราย

ตารางที่ 2 แสดงการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ

อายุ	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
31 - 40	14	36.84	26	41.94	40	40
41 - 50	20	52.63	28	45.16	48	48
51 - 60	4	10.53	8	12.90	12	12
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นแม่มากกว่าพ่อ คือ 62 % และ 38 % ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุดคือ 48 % โดยมีพ่อ 52.63 % และแม่ 45.16 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
ไทย	33	86.84	56	90.32	89	89
จีน	5	13.16	6	9.68	11	11
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีเชื้อชาติไทย 89 % มีเชื้อชาติจีน 11 %
พ่อที่มีเชื้อชาติไทยคิดเป็น 86.84 % แม่ที่มีเชื้อชาติไทยคิดเป็น 90.32 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงการนับถือศาสนาของพ่อแม่

ศาสนา	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
พุทธ	36	94.74	57	91.94	93	93
คริสต์	1	2.63	4	6.45	5	5
อิสลาม	1	2.63	1	1.61	2	2
ฮินดู	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 4 แสดงถึงศาสนาของพ่อแม่ นับถือศาสนาพุทธมากที่สุดคือ 93 % มีพ่อที่นับถือศาสนาพุทธ 94.75 % และมีแม่ที่นับถือศาสนาพุทธ 91.94 % และมีพ่อแม่ที่นับถือศาสนาคริสต์ 5 คน คิดเป็น 5 % อิสลาม 2 คน คิดเป็น 2 %

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงอาชีพของพ่อแม่

อาชีพ	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
รับราชการ	9	23.68	13	20.97	22	22
รับจ้าง, ลูกจ้างบริษัท	8	21.05	12	19.35	20	20
กรรมกร, ลูกจ้างรายวัน	1	2.63	4	6.45	5	5
รัฐวิสาหกิจ	6	15.79	5	8.06	11	11
ทำกิจการส่วนตัว	14	36.85	14	22.58	28	28
อื่น ๆ (แม่บ้าน)	-	-	14	22.58	14	14
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงอาชีพ ซึ่งเป็นจำนวนมาก 3 กลุ่ม ตามลำดับ
ทำกิจการส่วนตัว 28 % รับราชการ 22 % รับจ้างลูกจ้างบริษัท 20 % มีอาชีพ
กรรมกร, ลูกจ้างรายวัน เพียง 5 %

พ่อแม่มีอาชีพทำกิจการส่วนตัวมากที่สุดคือ 36.85 % รองลงมาคือ อาชีพ
รับราชการ 23.68 % และ รับจ้าง, ลูกจ้างบริษัท 21.05 %

แม่มีอาชีพ ทำกิจการส่วนตัว และแม่บ้านมากที่สุดคือ 22.58 % เท่ากัน
รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ 20.98 %

ตารางที่ 6 แสดงการศึกษาของพ่อแม่

การศึกษา	พ่อ	คิดเป็น	แม่	คิดเป็น	รวม	คิดเป็น
	(ราย)	ร้อยละ	(ราย)	ร้อยละ		(ราย)
ไม่ได้ศึกษา	-	-	2	3.23	2	2
ประถมศึกษา	8	21.05	23	37.09	31	31
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	18.42	6	9.68	13	13
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	7.89	2	3.23	5	5
อาชีวศึกษา	4	10.53	13	20.97	17	17
อุดมศึกษา	16	42.11	16	25.80	32	32
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มากที่สุดคือ 32 % รองลงมาคือ ประถมศึกษา 31 % ไม่ได้ศึกษามี 2 คน คิดเป็น 2 %

พ่อมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ 42.11 % และแม่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษามากที่สุดคือ 37.09 % รองลงมาคือ อุดมศึกษา 25.80 % และอาชีวศึกษา 20.97 %

ตารางที่ 7 แสดงรายได้ของครอบครัว

รายได้ (บาท)	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
< 2,000	-		4	6.45	4	4
2,000 - 5,000	7	18.42	13	20.97	20	20
5,000 - 10,000	10	26.32	12	19.35	22	22
10,000 - 20,000	9	23.68	20	32.26	29	29
> 20,000	12	31.58	13	20.97	25	25
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 7 แสดงถึงรายได้ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรวมทั้งพ่อและแม่ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 บาท / เดือน ขึ้นไป คิดเป็น 54 % รายได้น้อยกว่า 2,000 บาท / เดือน มีเพียง 4 ราย คิดเป็น 4 %

กลุ่มของพ่อที่มีรายได้ มากกว่า 20,000 บาท / เดือน มีมากที่สุดคือ 31.58 % และกลุ่มของแม่ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท มีมากที่สุดคือ 32.26 %

ตารางที่ 8 แสดงสถานภาพสมรสของพ่อแม่

สถานภาพ	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
คู่	36	94.92	52	83.87	88	88
หม้าย	-	-	4	6.45	4	4
หย่าร้าง	1	2.63	4	6.45	5	5
แยกกันอยู่	1	2.63	2	3.23	3	3
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 8 แสดงสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ มีสถานภาพสมรสคู่มากที่สุด คิดเป็น 88 % มีหม้าย 4 % หย่าร้าง 5 % และแยกกันอยู่ 3 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนบุตรปัญญาล่อน

		จำนวน (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
ลักษณะครอบครัว	ครอบครัวเดี่ยว	68	68
	ครอบครัวขยาย	32	32
รวม		100	100
จำนวนบุตรปัญญาล่อน	1 คน	96	96
	2 คน	4	4
	รวม	100	100

ตารางที่ 9 แสดงลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างและจำนวนบุตรปัญญาล่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวถึง 68 % เป็นครอบครัวขยาย 32 % และส่วนใหญ่มีบุตรปัญญาล่อนคนเดียว คิดเป็น 96 % มีเพียง 4 รายที่มีบุตรปัญญาล่อน 2 คน คิดเป็น 4 %

ตอนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่นปัญญาอ่อน

ตารางที่ 10 แสดงเพศ อายุ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องของวัยรุ่นปัญญาอ่อน
สุขภาพของวัยรุ่นปัญญาอ่อน ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวัน พฤติกรรม

		จำนวน (ราย)	คิดเป็น(ร้อยละ)
เพศ	ชาย	58	58
	หญิง	42	42
	รวม	100	100
อายุ	12 - 15 ปี	75	75
	16 - 19 ปี	25	25
	รวม	100	100
ลำดับการเกิด	เป็นลูกคนที่ 1	46	46
	เป็นลูกคนที่ 2	25	25
	เป็นลูกคนที่ 3	24	24
	เป็นลูกคนที่ 4	2	2
	เป็นลูกคนที่ 5	1	1
	เป็นลูกคนที่ 8	2	2
	รวม	100	100

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงเพศ อายุ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องของวัยรุ่นปัญหาอ่อน
สุขภาพของวัยรุ่นปัญหาอ่อน ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวัน พฤติกรรม

		จำนวน(ราย)	คิดเป็น(ร้อยละ)
จำนวนพี่น้อง	ลูกคนเดียว	9	9
	2 คน	36	36
	3 คน	35	35
	4 คน	15	15
	5 คน	3	3
	8 คน	2	2
	รวม	100	100
สุขภาพของวัยรุ่น ปัญหาอ่อน	มีโรคประจำตัว	23	23
	ไม่มีโรคประจำตัว	77	77
รวม		100	100
ความสามารถในการ ประกอบกิจวัตร ประจำวัน	ช่วยเหลือตัวเองได้มาก	96	96
	ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย	4	4
รวม		100	100

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงเพศ อายุ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องของวัยรุ่นปัญญาอ่อน สุขภาพของวัยรุ่นปัญญาอ่อน, ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวันและพฤติกรรม

		จำนวน (ราย)	คิดเป็น (ร้อยละ)
พฤติกรรมรบกวน	รบกวน	27	27
คนรอบข้าง	ไม่รบกวน	73	73
รวม		100	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นปัญญาอ่อนที่ศึกษาครั้งนี้เป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชาย 58 % เป็นหญิง 42% ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย (12-15 ปี) ถึง 75 % เป็นลูกคนที่ 1 ถึง 46 % และส่วนใหญ่มียุติบัตร 2-3 คน คิดเป็น 71 % ภาวะสุขภาพส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็น 77 % วัยรุ่นปัญญาอ่อนช่วยเหลือตนเองได้มากคิดเป็น 96 % และมีพฤติกรรมที่รบกวนคนรอบข้างเพียง 27 %

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงอายุเมื่อพ่อแม่ทราบว่าวัยรุ่นเป็นปัญหาอ่อน

อายุ (ปี)	จำนวน (ราย)	คิดเป็น (ร้อยละ)
0 - 1	34	34
2 - 3	25	25
4 - 6	28	28
7 - 12	12	12
12 ขึ้นไป	1	1
รวม	100	100

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ในกลุ่มตัวอย่างปัญหาอ่อนระดับน้อยที่ทำการ
ศึกษา พ่อแม่ส่วนใหญ่จะทราบว่าปัญหาอ่อนก่อนเด็กเข้าเรียน คือ พบในขวบปีแรก
34 % ในระยะวัย Toddler 25 % ระยะก่อนวัยเรียน 28 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงผลกระทบบ้านสุขภาพจิตและสังคม

3.1 ข้อมูลแสดงผลกระทบบ้านสุขภาพจิต

ตารางที่ 12.1 แสดงผลกระทบด้านสุขภาพจิตทั้งหมดต่อพ่อแม่ (ใช้ CMI)

	พ่อ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	แม่ (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต	16	50	16	28.81	38	38
มีปัญหาด้านสุขภาพจิต	16	50	46	71.19	62	62
รวม	38	100	62	100	100	100

ตารางที่ 12.1 แสดงถึงผลกระทบด้านสุขภาพจิต พบว่า พ่อแม่ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านจิตใจคิดเป็น 62 % พ่อที่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตคิดเป็น 50 % และแม่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตคิดเป็น 71.19 %

แม่ได้รับผลกระทบด้านจิตใจมีจำนวน 46 ราย และพ่อมีจำนวน 16 ราย จากจำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านจิตใจทั้งสิ้น 62 ราย คิดเป็น 71.19 % และ 25.81 % ตามลำดับ

ตารางที่ 12.2 แสดงผลกระทบสุขภาพจิตแต่ละด้านต่อพ่อแม่

	พ่อ (ราย)	คิดเป็นร้อยละ ของพ่อทั้งหมด (38 ราย)	แม่ (ราย)	คิดเป็นร้อยละ ของแม่ทั้งหมด (62 ราย)
1. ความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง	11	28.95	31	50
2. ความรู้สึกเศร้า	2	5.26	6	9.68
3. ความวิตกกังวล	13	34.21	11	17.74
4. ความอ่อนไหวในการ ความรู้สึก	11	28.95	23	37.10
5. ความโกรธ	16	42.11	19	30.65
6. ความตึงเครียด	8	21.05	14	22.58

ตารางที่ 12.2 แสดงถึงผลกระทบด้านสุขภาพจิตแต่ละด้านต่อพ่อแม่ พบว่าแม่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตมากกว่าพ่อเกือบทุกด้านยกเว้น ความวิตกกังวล ซึ่งพ่อได้รับผลกระทบมากกว่าแม่

พ่อจะได้รับผลกระทบด้านความรู้สึกโกรธ มากที่สุดคิดเป็น 42.11 % รองลงมาคือ ความรู้สึกวิตกกังวล คิดเป็น 34.21 %

แม่จะได้รับผลกระทบด้านความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเองมากที่สุด คิดเป็น 50 % รองลงมาคือ ความอ่อนไหวในการรับความรู้สึก คิดเป็น 37.10 %

ตารางที่ 13 แสดงผลกระทบด้านสุขภาพจิตต่อพ่อแม่ แยกตามเพศบุตร

	ลูกชาย (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	ลูกสาว (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ	รวม (ราย)	คิดเป็น ร้อยละ
ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต	19	32.76	19	45.24	38	38
มีปัญหาด้านสุขภาพจิต	39	67.24	23	45.76	62	62
รวม	58	100	42	100	100	100

ตารางที่ 13 แสดงถึงผลกระทบด้านสุขภาพจิตต่อพ่อแม่แยกตามเพศของลูก
ผู้ไม่มีปัญหาสุขภาพจิต มีจำนวนตามเพศของลูกเท่ากัน คือ ลูกชาย 19 ราย ลูกสาว
19 ราย ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพจิต 67.24 % ผู้มีลูกสาวมีปัญหาสุขภาพจิต 45.76 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ข้อมูลแสดงผลกระทบด้านสังคม

ตารางที่ 14.1 แสดงผลกระทบด้านสังคมแต่ละด้านต่อพ่อแม่

ปัญหา	พ่อ		แม่		พ่อและแม่	
	N = 38		N = 62		N = 100	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านเศรษฐกิจ	1.87	0.69	1.90	0.71	1.89	0.70
บรรยากาศภายในครอบครัว	1.40	0.43	1.64	0.49	1.54	0.48
ความสัมพันธ์ของคู่สมรส	1.46	0.45	1.73	0.64	1.62	0.59
ความสัมพันธ์กับบุคคล ภายนอกครอบครัว	1.38	0.50	1.50	0.67	1.45	0.61
ด้านอาชีพ	1.27	0.38	1.46	0.58	1.38	0.52
ด้านบริการ	2.37	1.40	2.32	1.15	2.34	1.11

ตารางที่ 14.1 แสดงให้เห็นว่า พ่อและแม่ได้รับผลกระทบปัญหาด้านบริการมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.34 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.11 รองลงมา คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ของคู่สมรส โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 1.89, 1.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.70, 0.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 14.2 แสดงผลกระทบด้านสังคมแต่ละด้านต่อพ่อแม่จำแนกตามเพศลูก

ปัญหา	ลูกชาย		ลูกสาว	
	N = 58		N = 42	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านเศรษฐกิจ	1.89	0.69	1.88	0.75
บรรยากาศในครอบครัว	1.56	0.49	1.52	0.48
ความสัมพันธ์ของคู่สมรส	1.60	0.55	1.65	0.63
ความสัมพันธ์กับบุคคล	1.48	0.59	1.44	0.64
ภายนอกครอบครัว				
ด้านอาชีพ	1.33	0.59	1.30	0.47
ด้านบริการ	2.42	1.10	2.23	1.12

ตารางที่ 14.2 แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ที่มีลูกสาวและลูกชายได้รับผลกระทบต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน โดยได้รับผลกระทบด้านบริการมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของลูกชาย เท่ากับ 2.42 ของลูกสาว 2.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.10 และ 1.12 ตามลำดับ รองลงมา คือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ของคู่สมรส

ตารางที่ 15.1 แสดงผลกระทบจากการเข้าสู่วัยรุ่นต่อพ่อแม่

ปัญหา	พ่อ		แม่		พ่อและแม่	
	N = 38		N = 62		N = 100	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
การจัดการกับประจำเดือน	2	1.25	2	1.07	2	1.13
การสำเร็จความใคร่ต่อตนเอง ในที่ที่ไม่เหมาะสม	1.24	0.63	1.21	0.57	1.22	0.59
อนาถมัยด้านเพศ	1.47	0.58	1.48	0.76	1.48	0.79
ความเสี่ยงต่อการถูกล่วง	1.5	0.88	1.35	0.74	1.41	0.80
ปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม	2.16	0.87	2.26	1.01	2.22	0.96

ตารางที่ 15.1 แสดงให้เห็นว่า ภาวะการเข้าสู่วัยรุ่นเป็นปัญหากระทบต่อพ่อและแม่ใกล้เคียงกัน พ่อแม่ได้รับผลกระทบในด้านอารมณ์และพฤติกรรมของวัยรุ่นปัญหาอ่อนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.96 รองลงมาคือ ปัญหาด้านการจัดการกับประจำเดือนของลูกมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.13

ตารางที่ 15.2 แสดงผลกระทบจากการเข้าสู่วัยรุ่นต่อพ่อแม่ จำแนกตามเพศลูก

ปัญหา	ลูกชาย		ลูกสาว	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
การจัดการกับประจำเดือน	-	-	2	1.13
การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ในสถานที่ไม่เหมาะสม	1.21	0.55	1.24	0.65
อนามัยด้านเพศ	1.36	0.69	1.62	0.87
ความเสี่ยงต่อการถูกล่วง	1.57	0.91	2.05	0.87
ด้านอารมณ์และพฤติกรรม	2.34	1.01	1.19	0.54

ตารางที่ 15.2 แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ที่มีลูกชายได้รับผลกระทบด้านอารมณ์และพฤติกรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.01 รองลงมา คือ ปัญหาความเสี่ยงต่อการถูกล่วง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 1.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.91

พ่อแม่ที่มีลูกสาวได้รับผลกระทบจากปัญหา ความเสี่ยงต่อการถูกล่วงมากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการจัดการกับประจำเดือน และอนามัยด้านเพศของลูก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.05, 2, 1.62 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.87, 1.13, และ 0.87 ตามลำดับ

พ่อแม่ที่มีลูกชายจะประสบปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมมากกว่า พ่อแม่ที่มีลูกสาว ปัญหาด้านอนามัยด้านเพศและความเสี่ยงต่อการถูกล่วงจะกระทบต่อพ่อแม่ที่มีลูกสาวมากกว่าลูกชาย

ตารางที่ 16.1 แสดงความต้องการด้านบริการของพ่อแม่

ความต้องการบริการ	พ่อ		แม่		พ่อและแม่	
	N = 38		N = 62		N = 100	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
โรงเรียนประจำ	2.66	1.24	2.03	1.23	2.27	1.27
สถานฝึกอาชีพ	2.95	1.19	2.94	1.18	2.94	1.18
บริการให้คำปรึกษา	3.11	1.02	2.92	1.08	2.99	1.06
โรงงานหรือสถานที่ทำงาน	2.84	1.16	2.68	1.24	2.74	1.21
สถานทำฟัน	2.58	1.14	2.71	1.14	2.66	1.74
ความรู้เรื่องเพศ	2.82	1.12	2.71	1.11	2.75	1.12
ความจำเป็นของการคุมกำเนิด	3.37	0.98	3.42	0.81	3.40	0.88

ตารางที่ 16.1 แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ต้องการบริการด้านต่างๆ อยู่ในเกณฑ์สูง พ่อแม่มีความต้องการบริการคุมกำเนิดสูงสุด รองลงมาคือ บริการให้คำปรึกษาและสถานฝึกอาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.4, 2.99, 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.88, 1.06, และ 1.18 ตามลำดับ

พ่อต้องการบริการด้านคุมกำเนิดมากที่สุด รองลงมา คือ บริการให้คำปรึกษาและสถานฝึกอาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.37, 3.11, 2.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.98, 1.02, และ 1.19 ตามลำดับ

แม่ต้องการบริการด้านคุมกำเนิดมากที่สุด รองลงมา คือ สถานฝึกอาชีพและบริการให้คำปรึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.42, 2.94, 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81, 1.18, และ 1.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 16.2 แสดงความต้องการด้านบริการของพ่อแม่ จำแนกตามเพศลูก

ปัญหา	ลูกชาย N = 58		ลูกสาว N = 62	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
โรงเรียนประจำ	2.33	1.25	2.19	1.30
สถานฝึกอาชีพ	3.09	1.12	2.79	1.24
บริการให้คำปรึกษา	3.05	1.01	2.90	1.13
โรงงานหรือสถานที่ทำงาน	2.90	1.14	2.50	1.30
สถานทำฟัน	2.70	1.21	2.60	1.05
ความรู้เรื่องเพศ	2.95	1.12	2.45	1.05
ความจำเป็นของการคุมกำเนิด	3.31	0.97	3.52	0.73

ตารางที่ 16.2 แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ที่มีลูกชายมีความต้องการด้านการคุมกำเนิดสูงสุด รองลงมา คือ สถานฝึกอาชีพและบริการให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.31, 3.09, 3.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.97, 1.12, และ 1.01 ตามลำดับ

พ่อแม่ที่มีลูกสาวมีความต้องการบริการด้านคุมกำเนิดสูงสุด รองลงมา คือ บริการให้คำปรึกษาและสถานฝึกอาชีพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.52, 2.90, 2.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73, 1.13, และ 1.24 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาที่พ่อแม่ได้รับจากลูกที่เป็นวัยรุ่นปัญหาอ่อนไหวด้านสุขภาพจิต และสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหา และการแก้ไขของพ่อแม่ นำเป็นแนวทางในการวางแผนการให้บริการที่เหมาะสมแก่วัยรุ่นปัญหาอ่อนไหวและพ่อแม่ ทั้งในด้านจิตเวช และสังคมศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยได้เสนอวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติและจะได้อภิปรายตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นปัญหาอ่อนไหวอาศัยอยู่กับพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ คนใดคนหนึ่ง ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสุขภาพจิต และด้านสังคม ต่อพ่อหรือแม่

ผลกระทบด้านสุขภาพจิต

ผลการวิจัยพบว่า จำนวนพ่อแม่ที่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตถึง 62 % โดยแม่ได้รับผลกระทบมากกว่าพ่อ จำนวนแม่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตคิดเป็น 74.19 % และจำนวนพ่อได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิต คิดเป็น 25.81 %

ผลกระทบด้านสุขภาพจิตของพ่อแม่ในแต่ละด้าน พ่อส่วนมากได้รับผลกระทบด้านความรู้สึกโกรธมากที่สุด คิดเป็น 42.11 % รองลงมาคือ ความรู้สึกวิตกกังวล 34.21% แม่ส่วนมากได้รับผลกระทบด้านความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเองมากที่สุดรองลงมาคือ ความอ่อนไหวในการรับความรู้สึก คิดเป็น 50 % และ 37.10 % ตามลำดับ ผลกระทบด้านอารมณ์เศร้าในพ่อและแม่พบน้อยที่สุด

ผลกระทบด้านสุขภาพจิตต่อกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Singhi และคณะ (1990) ที่ทำในประเทศอินเดีย ซึ่งพบว่าพ่อแม่ที่มีลูกพิการจะมีปัญหาด้านสุขภาพจิต เช่นเดียวกับการศึกษาที่ทำในแถบประเทศยุโรป และอเมริกา ซึ่งรายงานผลกระทบด้านสุขภาพจิตต่อพ่อแม่เช่นกัน (Beckman - Bell, 1981 ; Friedrick and Friedrick, 1981) และการศึกษาของชะไมพร ธรรมวาสิ (2534) ที่พบว่าพ่อแม่ของเด็กปัญหาอ่อนไหวมีความเครียดในระดับที่ต่าง ๆ กัน ตามความ

รุนแรงของภาวะปัญญาอ่อน ครอบครัวที่มีลูกพิการเรื้อรังจะประสบกับความเครียดที่ยาวนาน ก่อให้เกิดปัญหาด้านการปรับตัว (Heller, Rafman, Zuagulis and pless, 1985 อ้างถึงใน Fraser and Fao, 1991) การที่แม่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตเป็น จำนวนมากกว่าพ่อ เนื่องจากแม่เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับลูกมากกว่าพ่อภาวะในการดูแลลูกจึงมักตก อยู่ที่แม่ ความเครียด วิตกกังวลจะพบในครอบครัวที่มีลูกพิการทางสมองและร่างกาย (Bullock, 1981 ; Holroyd, Brown, wikler & Simmons, 1975 ; Marcus, 1979 ; Olshansky , 1962 ; Valman, 1981) มีผลต่อแม่มากที่สุด (Bristol, Gallagker & Schopler, 1988 ; DeMyer, 1979 ; O' Moore, 1978 : อ้างถึง ใน Brandt, 1990) การศึกษาส่วนใหญ่เป็นในผลกระทบต่อแม่แต่ผลกระทบต่อพ่อนั้นมีการ ศึกษาที่น้อยมาก แต่บางการศึกษาพบความเครียดในพ่อที่มีลูกพิการสูงกว่าแม่เพียงเล็กน้อย (Goldberg, Marcontdi, MacGregor Lojkasek, 1986 ; Trute, 1988) และพบว่าแม่ที่มีลูกพิการจะป่วยทางจิตมากกว่าแม่ที่มีลูกปกติ แต่ไม่พบความเจ็บป่วยทางจิตที่ แตกต่างกันในพ่อที่มีลูกพิการและพ่อที่มีลูกปกติ (Romans - clarkson et al., 1986 อ้างถึงใน Sloper et al., 1991) อย่างไรก็ตามในสังคมไทยแม้ว่าแม่จะออกไปทำงาน นอกบ้านมากขึ้น แต่หน้าที่และบทบาทของแม่ก็ยังคงต้องดูแลลูกใกล้ชิดกับลูกมากกว่าพ่อ ดังนั้น แม่จึงได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจิตมากกว่าพ่อ

พ่อและแม่ได้รับผลกระทบในด้านความรู้สึกที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากบทบาท ของพ่อและแม่ที่แตกต่างกันในครอบครัว แม่มักจะรู้สึกกดดันด้านอารมณ์เกี่ยวกับการดูแลลูก และผลกระทบด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ในขณะที่พ่อจะได้รับความกดดันจาก เรื่องการเงิน และอนาคตของครอบครัว ผลกระทบของลูกที่พิการต่อพ่อจะเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ทั้งความต้องการด้านการเงิน และการกำหนดอนาคตของครอบครัว ซึ่งเป็นความกดดันที่เพิ่ม ขึ้น ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Sloper et al. (1991) ซึ่งกล่าวว่า ความเครียด ของพ่อจะมาจากปัจจัยด้านครอบครัว เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แต่ความ เครียดของแม่จะมาจากลักษณะและพฤติกรรมของลูก จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงคิดว่าเป็น เหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้แม่ส่วนมากมีปัญหาด้านอารมณ์ที่สะท้อนถึงความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง (Inadequacy) ความอ่อนไหวในการรับความรู้สึก (Sensitivity) ของแม่สูง กว่าพ่อ และพ่อส่วนมากมีความรู้สึกโกรธ (Anger) และความวิตกกังวล (Anxiety)

สำหรับด้านอารมณ์เศร้าที่พบน้อยในกลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ เนื่องจาก ระดับความรุนแรงของปัญหาอ่อนอยู่ในระดับน้อย ประกอบกับเด็กโตเข้าสู่วัยรุ่นสามารถช่วยเหลือตนเองได้มาก จากข้อมูลของวัยรุ่นปัญหาอ่อน สุขภาพของวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว (77 %) สามารถช่วยเหลือตนเองได้มาก (96 %) และไม่มีพฤติกรรมที่รบกวนคนรอบข้าง (73 %) พ่อแม่ส่วนมากทราบว่าลูกเป็นปัญหาอ่อนตั้งแต่ก่อนวัยเรียน (87 %) จึงทำให้พ่อแม่ปรับตัวกับปัญหาได้ดีขึ้น ความรู้สึกเศร้าจึงพบได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Carr (1988)

จำนวนของพ่อแม่ที่มีลูกชายได้รับผลกระทบด้านจิตใจมากกว่าจำนวนของพ่อแม่ที่มีลูกสาว คิดเป็น 67.24 % และ 45.76 % ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชะไมพร ธรรมวาสี (2534) และ Dyson and Fewell (1986) เหตุที่ผู้วิจัยผู้วิจัยวิเคราะห์ถึงเพศของลูกต่อผลกระทบด้านสุขภาพจิตของพ่อแม่ เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่าสังคมไทยยังมีความคาดหวังกับลูกชายมากกว่าลูกสาว บทบาทของลูกสาวเมื่อเติบโตขึ้นอาจจะรับหน้าที่ทำงานภายในบ้านมากกว่าที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยทั่วไป มากกว่าลูกชายที่อยู่บ้านทำงานบ้าน ความคาดหวังของลูกชายในสังคมไทยยังคงต้องการให้ผู้ชายเป็นผู้นำ ประกอบกับการศึกษาทั้งสองที่กล่าวข้างต้น เป็นการศึกษาในกลุ่มปัญหาอ่อนระดับแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม Goetting (1986 : อ้างถึงใน Sloper et al., 1991) ได้กล่าวว่า การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของพ่อแม่ต่อเพศของลูกที่พิการยังไม่ชัดเจน และมีผลการศึกษาที่แตกต่างกัน ผลกระทบด้านสุขภาพจิตต่อพ่อแม่ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ อีก เช่น ปัญหาด้านการเงิน (Faber, 1972 ; Tallman, 1965) การสนับสนุนจากสังคม (Berkman & Syme, 1979 ; Friedrich et al., 1985) การสนับสนุนภายในครอบครัว (Crnic, Greinberg, Ragozin, Robinson & Basham, 1983 : อ้างถึงใน Sloper et al., 1991)

ผลกระทบด้านสังคม

พ่อแม่ได้รับผลกระทบในด้านสังคมทั้ง 6 ด้าน อันได้แก่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาบรรยากาศภายในครอบครัว ปัญหาความสัมพันธ์ในคู่สมรส ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกครอบครัว ปัญหาด้านอาชีพ และปัญหาด้านบริการ ค่อนข้างน้อย คือ ต่ำกว่า

ค่าเฉลี่ยมาตรฐาน (2.5) พบว่า พ่อแม่ประสบกับปัญหาด้านบริการมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบของปัญหาแต่ละด้านต่อพ่อและแม่ใกล้เคียงกัน

ปัญหาด้านเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อและแม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใกล้เคียงกันคือ 1.87 และ 1.90 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพ่อเท่ากับ 0.45 และของแม่เท่ากับ 0.64

ปัญหาบรรยากาศภายในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ได้รับผลกระทบน้อยและใกล้เคียงกัน โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.43 แม่มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

ปัญหาความสัมพันธ์ของคู่สมรส กลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ได้รับผลกระทบน้อยและใกล้เคียงกัน โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัญหาในพ่อเท่ากับ 1.46 และของแม่เท่ากับ 1.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพ่อเท่ากับ 0.45 และของแม่เท่ากับ 0.64

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกครอบครัว กลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ได้รับผลกระทบน้อย และใกล้เคียงกัน โดยพ่อมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.5 แม่มีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.67

ปัญหาด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ได้รับผลกระทบน้อยและใกล้เคียงกัน โดยพ่อมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.38 แม่มีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58

ปัญหาด้านบริการ กลุ่มตัวอย่างทั้งพ่อและแม่ได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อย แต่เป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างได้ผลกระทบมากที่สุดในจำนวนปัญหาทั้ง 6 ด้าน โดยพ่อมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.04 แม่มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.15

ผลการวิจัยนี้ค่อนข้างจะขัดแย้งกับการศึกษาหลายการศึกษาที่พบว่า พ่อแม่ที่มีเด็กพิการจะประสบกับปัญหาด้านเศรษฐกิจ (Blackkard & Barsch, 1982 ; Dunlop & Hollinsworth, 1977) ปัญหาในคู่สมรส (Faber, 1962 ; Lonsdale, 1978) การร่วมกิจกรรมในสังคม (Helsel, 1978) แต่ก็มีหลายการศึกษาที่กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสังคมการปรับตัวของครอบครัวว่าประกอบไปด้วยรูปแบบ

หลายมิติด้วยกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นปัญญาอ่อน ซึ่งมีความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย (Mild Mental Retardation) บุคลิกภาพของวัยรุ่นปัญญาอ่อนจะเหมือนเหมือนวัยรุ่นปกติ ซึ่งคนทั่วไปจะไม่สังเกตจนกว่าจะเข้ามาใกล้ และสังเกตได้จากการพูดของวัยรุ่นปัญญาอ่อน (Kernan and Sabsay 1989 : อ้างถึงใน Fraser and Fao, 1991) จากข้อมูลของบุคคลปัญญาอ่อนพบว่า วัยรุ่นสามารถช่วยเหลือตนเองได้มาก ส่วนมากไม่มีพฤติกรรมรบกวนคนรอบข้าง การที่เติบโตขึ้นทำให้พ่อแม่มีการดูแลน้อยลง ไม่ค่อยมีผลกระทบต่อน้อง (Carr, 1988) กลุ่มเด็กปัญญาอ่อนที่ศึกษาเป็นเด็กที่เรียนหนังสือในโรงเรียนทั้งสิ้น จึงทำให้มีผลกระทบด้านบรรยากาศในครอบครัวและความสัมพันธ์ของคู่สมรสน้อย และผลกระทบด้านความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกครอบครัวก็น้อยด้วย ประกอบกับสังคมของกลุ่มตัวอย่างเป็นสังคมเมืองแบบทุนนิยม การที่ทราบว่าลูกเป็นปัญญาอ่อนตั้งแต่อายุน้อยทำให้พ่อแม่ปรับตัวได้ ผลกระทบในด้านนี้จึงน้อย

ในด้านเศรษฐกิจและอาชีพมีผลกระทบน้อย เนื่องจากข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสคู่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 % มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท / เดือน สุขภาพของวัยรุ่นปัญญาอ่อนส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว แต่ก็ยังเป็นครอบครัวขนาดเล็ก คือ มีบุตร 1-3 คน เป็นจำนวน 80 % จึงทำให้ได้รับผลกระทบทั้งสองด้านน้อย

ผลกระทบด้านแหล่งบริการ กลุ่มตัวอย่างได้รับผลค่อนข้างน้อย อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีลูกอยู่ในสถานศึกษาซึ่งมีการจัดการศึกษาครบวงจรคือ มีการฝึกอาชีพพร้อมด้วยมีการประสานงานกับแหล่งบริการด้านสุขภาพ เช่น โรงพยาบาลราชานุกูล จึงทำให้ได้รับผลกระทบด้านนี้

ผลกระทบด้านสังคมต่อพ่อแม่จำแนกตามเพศของลูก พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันในปัญหาแต่ละด้าน และใกล้เคียงกับค่าคะแนนเฉลี่ยของผลกระทบต่อพ่อแม่ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เพศของลูกไม่มีผลต่อผลกระทบด้านสังคมต่อพ่อแม่

ผลกระทบจากการเข้าสู่วัยรุ่นของลูกต่อพ่อแม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบด้านนี้ และใกล้เคียงกันในแม่และพ่อ

ปัญหาการจัดการกับประจำเดือน พ่อและแม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.0

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในพ่อเท่ากับ 1.25 และในแม่เท่ากับ 1.07

ปัญหาการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในที่ที่ไม่เหมาะสม พ่อและแม่ได้รับผลกระทบ น้อย พ่อได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.24 แม่มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.63 และ 0.57 ตามลำดับ

ปัญหาอนามัยด้านเพศ พ่อและแม่ได้รับผลกระทบด้านนี้น้อย พ่อได้รับผลกระทบโดย มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.47 แม่มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.80 และ 0.76 ตามลำดับ

ปัญหาความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิด พ่อและแม่ได้รับผลกระทบด้านนี้น้อยเช่นกัน พ่อ ได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.5 แม่มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.88 และ 0.74 ตามลำดับ

ปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม พ่อและแม่ได้รับผลกระทบด้านนี้ค่อนข้างน้อย พ่อ ได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 2.16 แม่มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.87 และ 1.01 ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านผลกระทบจากการเข้าสู่วัยรุ่นต่อพ่อแม่ในด้านต่าง ๆ ข้างต้น กลุ่ม ตัวอย่างได้รับผลกระทบน้อย ซึ่งขัดแย้งกับ Powell (1981) ที่กล่าวว่า พ่อแม่ของลูก ปัญญาอ่อนที่เข้าสู่วัยรุ่น จะได้รับผลกระทบมากขึ้น และวัยรุ่นมีปัญหาด้านการปรับตัวด้านเพศ มากจึงจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านสังคมต่อครอบครัว (Chinn, Drew and Logan, 1979) การที่กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบในด้านนี้น้อย ผู้วิจัยเห็นว่าคุณมาจากความแตกต่างของ วัฒนธรรมในการศึกษาที่ต่างกัน ประกอบกับวัยรุ่นปัญญาอ่อนที่ศึกษาส่วนใหญ่ (75 %) อยู่ใน ช่วงวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 12-15 ปี) ปัญหาด้านเพศยังไม่ชัดเจน วัยรุ่นปัญญาอ่อนหญิง บางคนยังไม่มีประจำเดือน และมีความสามารถอยู่ในระดับที่เรียนรู้ได้ จึงดูแลตนเองได้ ปรับตัวได้ ปัญหาด้านประจำเดือนจึงพบน้อย การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองที่ไม่เหมาะสม และปัญหาอนามัยด้านเพศจึงน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรณี คมกฤต และคณะ (2516) ที่พบว่าปัญหาด้านเพศของบุคคลปัญญาอ่อนน้อยมาก และปัญญาอ่อนประเภท เรียนได้มี พัฒนาการบทบาททางเพศที่เหมาะสมมากกว่าปัญญาอ่อนในระดับอื่น ๆ ผลกระทบจากปัญหาด้าน ความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดน้อย เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นปัญญาอ่อนทั้งหมดศึกษาอยู่ใน โรงเรียนอยู่ในการดูแลของผู้ปกครองและครูตลอดเวลา มีระบบการรับส่งที่รัดกุม ปลอดภัย

มีระเบียบการมีกลุ่มเพื่อนที่คล้ายคลึงกัน ทำให้วัยรุ่นมีปัญหาอ่อนเพลียกับความแตกต่างระหว่างตนเองกับวัยรุ่นปกติน้อย จึงอาจทำให้ผลกระทบจากปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่อพ่อแม่มีน้อยจากการศึกษาผลกระทบจากการเข้าสู่วัยรุ่นต่อพ่อแม่จำแนกตามเพศของลูก พบว่าปัญหาการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในลูกชายและลูกสาวพบน้อย และมีคะแนนค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยพ่อแม่ที่มีลูกชายได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.21 พ่อแม่ที่มีลูกสาวได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.55 และ 0.65 ตามลำดับ

ปัญหานอนมียด้านเพศในพ่อแม่ที่มีลูกสาวจะได้รับผลกระทบน้อยกว่าพ่อแม่ที่มีลูกชายเล็กน้อย โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62 และ 1.36 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.87 และ 0.69 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะเพศหญิงจะประสบปัญหานอนมียด้านเพศมากกว่าเพศชาย คือ เรื่องประจำเดือนประกอบด้วยลักษณะตามธรรมชาติทางสรีระทำให้นอนมียด้านเพศของผู้หญิง มีความยุ่งยากกว่าผู้ชาย ในวัยรุ่นปัญหาอ่อนระดับที่สามารถเรียนรู้ได้จะสามารถปรับตัวได้ จึงพบผลกระทบด้านนี้เพียงเล็กน้อยผลกระทบจากปัญหาความเสี่ยงต่อการถูกล่วง พ่อแม่ที่มีลูกสาวจะได้รับผลกระทบจากปัญหาด้านนี้มากกว่าพ่อแม่ที่ลูกชาย พ่อแม่ที่มีลูกสาวได้รับผลกระทบโดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.05 พ่อแม่ที่มีลูกชายมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.87 และ 0.91 ตามลำดับ ซึ่งผลสอดคล้องกับการศึกษาของ จลวย จตุกุล (อ้างถึงใน พิมพ์พรณ พัฒนสินดี, 2528) ซึ่งพบว่ามารดาที่มีความวิตกกังวลท่วสปัญหาทางเพศในลูกปัญหาอ่อนเพศหญิงมากที่สุด คือ ร้อยละ 50 กล่าวบุตรสาวจะถูกล่วงไปข่มขืน

ผลกระทบจากปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม พ่อแม่ที่มีลูกชายจะได้รับผลกระทบจากปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมมากกว่าพ่อแม่ที่มีบุตรสาว พ่อแม่ที่มีลูกชายได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.34 พ่อแม่ที่มีลูกสาวมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.34 พ่อแม่ที่มีลูกสาวมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.01 และ 0.54 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาที่พบว่าวัยรุ่นปัญหาอ่อนจะมีความผิดปกติของนิสัย และความประพฤติ (สมประดี ดิษฐบรรจง , จลวย จตุกุล และช่อทิพย์ จันทรเปาระยะ , 2512) อัตราการเกิดบุคคลิกภาพแปรปรวนใน

บุคคลปัญญาอ่อนระดับน้อย และปานกลาง จะรุนแรงกว่าคนปกติ ความผิดปกติทางด้านอารมณ์จะพบมากในเพศหญิง และเพศชายจะพบปัญหาความก้าวร้าว และความรุนแรง (Mann et al. อ้างถึงใน Reid, 1991) ธรรมชาติของลูกสาวที่อบรมได้ง่ายกว่า ทำให้พ่อแม่ได้รับผลกระทบด้านนี้ในลูกชายมากกว่าลูกสาว

ความต้องการด้านบริการของพ่อแม่ พบว่า มีอาการคะแนนสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในทุกด้าน ยกเว้น ความต้องการโรงเรียนประจำซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ความต้องการบริการด้านต่าง ๆ ของพ่อและแม่นั้นใกล้เคียงกัน

ความต้องการโรงเรียนประจำมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.27

ความต้องการสถานฝึกอาชีพมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.18

ความต้องการบริการให้คำปรึกษามีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.06

ความต้องการโรงงานหรือสถานที่ทำงานมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.21

ความต้องการสถานที่ทำฟาร์มมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.74

ความต้องการความรู้เรื่องเพศมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.12

ความจำเป็นในการคุมกำเนิด (\bar{X}) 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.88

จากผลการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่า การที่พ่อแม่ต้องการบริการด้านโรงเรียนประจำน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่โรงเรียนไป - กลับ พ่อแม่ได้รับผลกระทบด้านสังคมน้อย จึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องให้วัยรุ่นปัญญาอ่อนอยู่โรงเรียนประจำ ความต้องการด้านการคุมกำเนิดที่สูงมากนั้น สอดคล้องกับ การศึกษาของสมจิตร ช่างมิกิจ (2523) ที่รายงานว่า เมื่อบุตรปัญญาอ่อนเข้าสู่วัยหนุ่มสาวผู้ปกครองร้อยละ 53.3 มีความเห็นว่าเป็นอย่างซึ่งที่ควรทำหมันเสียโดยเร็ว เมื่อลูกเข้าสู่วัยรุ่นพ่อแม่ที่มีลูกพิการมักจะกลัวเกี่ยวกับ

ปัญหาด้านเพศของลูก ความกลัวนี้ส่วนมากเกิดจากความเข้าใจผิด และความกลัวเกินเหตุ (Gath, 1988) พ่อแม่ของลูกสาวมักจะมีความกลัวมากกว่าลูกสาวจะไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ถ้าให้การดูแลที่ไม่ใกล้ชิดพอ พ่อแม่ของเด็กชายจะกลัวว่าลูกชายจะไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาวเพื่อนบ้าน ในขณะที่เด็วกันพ่อแม่ของเด็กปกติก็จะกลัวว่าวัยรุ่นปัญหาอ่อนเพศชายจะทำร้ายทางเพศต่อลูกสาวตน (Kock and Kock, 1974) ทำให้พ่อแม่ต้องการบริการด้านคุมกำเนิดมาก ทั้งพ่อแม่ที่มีลูกชายและพ่อแม่ที่มีลูกสาว พ่อแม่ที่มีลูกชายต้องการบริการด้านนี้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 3.31 พ่อแม่ที่มีลูกสาวมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 3.52 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.97 และ 0.73 ตามลำดับ

พ่อแม่ที่มีลูกชาย มีความต้องการด้านบริการใกล้เคียงกับพ่อแม่ที่มีลูกสาว ยกเว้น ความต้องการด้านสถานฝึกอาชีพ โรงงาน หรือ สถานที่ทำงาน และความรู้เรื่องเพศ ที่พ่อแม่ที่มีลูกชายมีความต้องการมากกว่าพ่อแม่ที่มีลูกสาว

สมมติฐานที่ 2 พ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่นปัญหาอ่อนไม่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

พ่อแม่ของวัยรุ่นปัญหาอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้รับผลกระทบด้านจิตใจค่อนข้างมาก คือ ร้อยละ 62 ของพ่อแม่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านสุขภาพจิต แม้ว่าผลกระทบด้านสังคมจะน้อย แต่จากการศึกษาถึง ความต้องการด้านบริการแล้ว พบว่า พ่อแม่ของวัยรุ่นปัญหาอ่อน มีความต้องการด้านบริการต่าง ๆ ค่อนข้างมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการต้องการแหล่งบริการในอันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ การประคับประคองจากครอบครัว และสิ่งอำนวยความสะดวกจากแหล่งต่าง ๆ จะช่วยลดความเครียดจากพ่อแม่ได้ (Brandt , 1990) แหล่งบริการที่พ่อแม่ต้องการมากคือ บริการด้านคุมกำเนิด ความต้องการด้านสถานฝึกอาชีพ โรงงานหรือสถานที่ทำงานสำหรับวัยรุ่นปัญหาอ่อน ความรู้เรื่องเพศ บริการให้คำปรึกษา สถานทำฟัน ซึ่งล้วนแต่เป็นบริการที่พ่อแม่เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง จึงต้องพึ่งบริการจากรัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำให้

สรุป ผลกระทบด้านสุขภาพจิต และด้านสังคมที่พ่อแม่วัยรุ่นปัญหาอ่อนได้รับนั้นมีหลายด้านที่สอดคล้องกันการศึกษาที่มีอยู่ โดยเฉพาะด้านสุขภาพจิต ซึ่งมีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง แต่ปัจจัยบางอย่างก็ไม่สอดคล้องกับรายงานการศึกษา ส่วนผลกระทบด้านสังคม

มีความสอดคล้องกับการศึกษาที่มีอยู่ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า คงมีสาเหตุจากปัจจัยหลายประการ เช่น ลักษณะของประชากรที่ศึกษาซึ่งผู้วิจัยเจาะจงเฉพาะกลุ่มปัญญาอ่อนระดับน้อย วิทยาการศึกษา (Methodology) ระยะเวลาในการศึกษา ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยในส่วนสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรม ความเชื่อ องค์การที่ให้การสนับสนุน ที่แตกต่างกันระหว่างประเทศแถบตะวันออกและตะวันตกประเทศกำลังพัฒนากับประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นตัวแทนสะท้อนถึงผลกระทบด้านสุขภาพจิต และด้านสังคม ของกลุ่มประชากรเฉพาะที่ทำการศึกษานี้ ข้อมูลเหล่านี้น่าจะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ในการศึกษาที่เฉพาะเจาะจง ถึงปัจจัยต่าง ๆ ต่อไป ตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการรักษา การให้คำปรึกษา และพัฒนาบริการด้านอื่นตามความต้องการและจำเป็นต่อพ่อแม่และกลุ่มบุคคลปัญญาอ่อนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย